

[Bakholt]

Det er for os et uforståeligt sejpineri, der er tale om her. De, der har spurgt om, hvorfor lovforslaget skulle fremsættes og vedtages nu, har egentlig gjort det med rette; de har undret sig meget over, at lovforslaget skal gennemføres nu, og at der først skal iværksættes et stykke arbejde, når vi når et stykke hen i 1990'erne.

Det er altså stadig væk uforståeligt for os, at projektet skal sættes så sent i gang, og at det skal gøres færdigt så sent, som der er tale om, og det har været umuligt at få et ordentligt svar fra ministeren desangående. Vi har bedt om at få en oversigt over prioriteringen af de kommende års vejbyggeri i udvalget. En sådan plan har regeringen ikke. Ministeren har sagt, at han først vil komme med en sådan plan til udvalget, når finanslovforslaget er fremsat.

Vi må altså konstatere, at regeringen ikke har nogen prioriteringsplan for de kommende års vejbyggeri, og det finder vi beklageligt. Man kan få det indtryk, at regeringen tilsyneladende ikke har til hensigt at afsætte de midler, der skal til i de kommende år for at få det vejbyggeri, der er planlagt, gjort færdigt. Tværtimod kan vi jo frygte, at hensigten snarere er, at der skal foregå store besparelser på området i de kommende år.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag, der går ud på, at projektet skal igangsættes og gøres færdigt noget tidligere. Det er vi principet enige med Fremskridtspartiet i, men når vi undlader at stemme, hænger det sammen med, at Fremskridtspartiet jo har den opfattelse, at pengene til projektet skal tages fra andre igangværende projekter eller andre projekter, der er påtænkt. Det ønsker vi ikke at medvirke til, og derfor vil vi undlade at stemme til Fremskridtspartiets ændringsforslag.

Dohrmann (FP):

Jeg ville ikke have sagt noget ved andenbehandlingen her, men på hr. Bakholt's opfordring skal det trods alt nævnes, at alt det, hr. Bakholt står og jamrer sig over, og alt det, Socialdemokratiet giver udtryk for i betænkningen om, at man tilsidesætter visse vejstrækninger, jo ene og alene skyldes, at partierne bag Storebæltsforliget har indgået en aftale, hvorefter pengene er båndlagt, og at man har vedtaget, at visse egne af landet skal favoriseres frem for andre, således at alt, hvad der hedder sund og fornuftig prioritering, som ellers nogenlunde rimeligt er blevet foretaget hidtil, er tilsidesat.

Dér har vi jo sandheden, og de socialdemokratiske bemærkninger om, at man ikke kan fremme nogle vejstrækninger hist og pist – og det gælder i øvrigt også cykelstier, skal det siges til orientering – skyldes jo udelukkende den indgåede aftale om Storebælt, fordi man savner nogle nordjyske socialdemokratiske folketingsmedlemmers medvirken til Storebæltsforbindelsen. Det er sandheden, og derfor var det rent hykleri, hr. Bakholt gav udtryk for herfra.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Det er ikke min opgave at vurdere, hvad hr. Bakholt kan forstå; jeg påtager mig normalt ikke større opgaver, end jeg kan løse. Men jeg må påvise, at hr. Bakholt giver vildledende oplysninger. Hvis jeg må henvise til Folketingstidende, sp. 5834, så sagde hr. Bakholt under førstebehandlingen af dette lovforslag, at »ministeren gør grin med befolkningen, når . . . arbejdet først for alvor kommer i gang midt i 1990'erne«.

Det er jo urigtigt. Projektering og ekspropriationer vil vare fra nu af og frem til efteråret 1991, og det kan simpelt hen ikke gøres hurtigere, og herefter går arbejderne i marken i gang og med betydelige investeringer også i årene før 1995. Det er sandheden om den sag.

Bakholt (S):

Vi er nødt til at henholde os til, hvad der står i lovforslaget, og det, der står i lovforslaget, er faktisk, at der først afsættes penge til projektet i 1991 med 40 mio. kr., i 1992 med 80 mio. kr. og faktisk først større beløb, når vi når frem til 1993, 1994 og 1995. Det er også angivet, at den første delstrækning skal åbnes i 1996. Og det er på baggrund af det, vi fremsætter vores kritik. Vi kan kun henholde os til, hvad der står.

Trafikministeren (Knud Østergaard):

Den sidste bemærkning bekræfter min første antagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Afstemning***Ændringsforslaget**

forkastedes, idet 15 stemte for, 78 imod; 33 stemte hverken for eller imod.